

Fields of Wheat, Hills of Blood: Passages to Nationhood in Greek Macedonia, 1870-1970, The University of Chicago Press, Chicago and London, 1997, Anastasia Karakasidou.

Монографијата на Анастасија Каракасиду "Житни полиња, крвави ридови: за националното во Егејска Македонија, 1870-1970" во последните години се претвори во едно од појавите на модерната историска антропологија. Од публикувањето во 1997 г. до денес е преведена на неколку јазици, вклучително и на македонски јазик но **не и на грчки**

Тоа се должи на следните објаснувања. Книгата зафаќа клучни и истовремено деликатни проблеми околу постепеното **грцизирање и национализирање на Егејска Македонија** од XIX и почетокот на XX век. Таа претставува најсериозниот и успешен обид во последно време за комплексно и максимално објективно **представување на крвавата историја на регионот**, а истовремено и длабочини, локални проучувања и "сондажи".

Пред нас е историја, во која се интегрирани раскази, социјалните и економските збиднувања, **трагичната судбина на прогонетите** и се она, кое ја создава современата **физиономија на Егејска Македонија**

. На овој исклучително богат историско-антрополошки фон, Анастасија Каракасиду ги осмислува проблемите како инструменталното насилство и власта, судбината на личности, реалното и симболичното присвојување на донационалните балкански и малоазијски пространства. Таа ги проследува различните патишта на **асимилацијата и интеграцијата, сврзани со државната политика**

, во историјата на регионот и целата палета од лични и групни стратегии и истории. Авторката навлегува во теми, коишто биле и се уште се табу во не само грчката, но и во балканската историографска традиција. Таа ја опишува без колебање судбината на "славофоното" население низ разнообразен документарен и етнографски материјал, собиран многу години. Во нејзината родна

Грција авторката е "персона нон грата", дури и во средината на академиците.

Публикувањето на книгата на англиски јазик мина во знак на вистински меѓународен скандал. **Под притисок на грчкото министерство за надворешни работи книгата е сопрена** во Оксфорд, што предизвика бурни протести и во крајна мера монографијата беше издадена во Чикаго. Меѓувремено авторката беше подложена на закани по живот и системна тортура- малтретирање од страна на некои крајно грчки националисти.

Книгата на Анастасија Каракасиду ги збогатува значително нашите познанија за историската судбина на Егејска Македонија и нејзиното население и човечките трагедии. Едно такво издание ни дозволува да вникнеме во целата сложеност на

проблемите, сврзани со националната интеграција и хомогенизација како процеси, карактеристични за целиот регион на Југоисточна Европа во XX век.

Во екот на најголемата грчка анти-македонска хистерија пред петнаесетина години, Анастасија не само што ја напиша оваа книга туку и настапуваше во разни семинари и отворено зборуваше за шовинистичката политика на Грција.

Жената беше и се уште е под страшен притисок. Тогаш постоеше реална опасност да и ги убијат децата или неа. Жената доби нервно растројство заради тоа што и правеа.

Еве извадоци од нејзината книга:

